

Tota pregària té com a centre el Senyor, és un do del seu Esperit.

Hi ha pregàries en les quals fonamentalment som nosaltres mateixos els objectes de la relació.

Hi ha pregàries que l'objecte es desplaça de nosaltres vers als altres, vers el món.

Evidentment depèn dels moments de vida, i també de la mateixa iniciativa de l'Altre.

En aquest temps de quaresma som convidats per l'Església a obrir-nos als altres. El dejuni que Ell vol és la justícia, la fraternitat, el perdó sincer, l'alliberament. És una demanda constant de l'Esperit als profetes.

Ens diu el Senyor: obre't al món. A Ell li és gairebé indiferent si mengem carn o peix, però no li són indiferents els explotats, els famolencs, els que moren de fam perquè el seu dejuni els hi és imposat per la injustícia estructural.

Obre't al món. Deixa ja de pensar tant en tu, de com et sents, de com estàs, de quins mals semblen que sentis, de com et veuen els altres, del que han dit de tu, del teu progrés, del teu currículum, dels teus problemes de sempre, de si et sents sol, de què passarà demà... deixau, si us plau, i.... obre't al món.

Obre't al món. Dius que no t'interessen les notícies, que sempre presenten calamitats, que val més estar tranquil a caseta, ben confortable, de que no t'empinin, que ja ho saps, que no hi res de nou, que és un avorriment, que els diaris, les televisions, les ràdios ens fan combregar amb rodes de molí. Però, home, pensa, si us plau, de què et vols escapar,.... i obre't al món.

Obre't al món. Molts cops penses seriosament que no hi res a fer, que el poder és omnipotent, que molts que han intentat han acabat desfets, que val més aprofitar les oportunitats i deixar que el món segueixi el seu curs, que no ets res en front de tanta misèria. Saps molt bé, però, que molts dels que t'han precedit no varen pensar així, que en un segle hi ha situacions que van millorant gràcies a la seva constància, a la seva fe, potser a la seva vida. Et criden doncs ells i elles... obre't al món.

Pregar obert al món no significa analitzar les causes, els efectes, les circumstàncies del que passa. Preguar és tractar amb el qui t'estima sobre el que portes al teu cor i, per dir-ho així, el que Ell porta en el seu Cor. Preguntat què i qui hi portes. Pregunta-li què i que hi porta.... i necessàriament t'hauràs d'obrir més al nostre món, i oblidar-te una mica més de tu.

Isaias. El dejuni que plau al Senyor (Is. 58, 1-10)
